

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S.**, proti povinným **1/ B. S., 2/ V. S., o vymoženie príslušenstva pohľadávky**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 13 Er 140/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. júna 2009 sp.zn. 13 CoE 76/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 5. mája 2009 č.k. 13 Er 140/2009-23 žiadosť súdneho exekútora JUDr. R. M. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol s odôvodnením, že v danej veci návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, na podklade ktorého sa má vykonávať exekúcia, je nezrozumiteľný, čo za daného stavu spôsobuje jeho nevykonateľnosť. Tento záver zaujal po konštatovaní, že v záhlaví exekučného titulu (rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 10. marca 2008 č.k. 12 Cb 480/1999-337) sú uvádzaní dvaja odporcovia, pričom vo výrokovej časti rozhodnutia je stanovená povinnosť len pre jedného odporcu (uvedený v jednotnom čísle) bez akéhokoľvek určenia podielov, v návrhu nie je uvedené, aká časť pohľadávky sa má vykonávať na tom ktorom povinnom, či sú podiely rovnaké alebo či ide o solidárny záväzok (zákon pritom vyžaduje, aby vymáhaný nárok bol presne vymedzený a to bez akýchkoľvek pochybností), na strane povinných sú uvádzaní dvaja účastníci, pričom procesné spoločenstvo účastníkov pri súdnej exekúcii na strane povinných je pojmovovo vylúčené.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávneného uznesením z 18. júna 2009 sp.zn. 13 CoE 76/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatoval správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že v danom prípade súd prvého stupňa správne konštatoval, že nie sú splnené zákonom stanovené podmienky na vykonanie exekúcie a preto odvolateľom použitá čiastočná citácia nálezů Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 5/2000 z 13 .júla 2000 v tomto prípade nemá vzťah k veci. V danom prípade do úvahy prichádza použitie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR – R 21/1981, z ktorého vyplýva, že „nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí určené presným a nepochybným spôsobom. Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, ako aj presný rozsah a obsah plnenia. Rozhodnutie, ktoré tieto náležitosti nemá, nie je vykonateľným rozhodnutím a nemôže byť podkladom pre výkon rozhodnutia“. Toto rozhodnutie je v plnom rozsahu použiteľné aj v súčasnom exekučnom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu v exekučnom konaní je procesné spoločenstvo na strane povinných vylúčené, a to najmä so zreteľom na spôsoby exekúcie. Ustanovenie § 37 Exekučného poriadku upravuje, kto môže byť účastníkom konania a iba za podmienok uvedených v § 37 ods. 2 Exekučného poriadku môže existovať na strane povinných procesné spoločenstvo. Záverom poznamenal, že exekučný súd vykonáva iba to, čo je uvedené vo výroku exekučného titulu a týmto je viazaný. Pre vymozenie akéhokoľvek rozhodnutia je záväzný jeho enuncciát a nie akýkoľvek výklad či zdôvodnenie tohto enuncciátu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie a žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že mu v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom. Postupom súdov mu bolo odopreté právo na súdnu ochranu. Dôsledkom právneho názoru, ktorý prijali súdy nižších stupňov bez konkrétnej opory v zákone, je, že oprávnený nemôže realizovať svoju pohľadávku cestou exekučného konania a ich názor nie je v súlade s platnými ustanoveniami Exekučného poriadku a prekračuje jeho rámec. Týmto postupom súdov dochádza k zasahovaniu do práv oprávneného ako účastníka exekučného konania a k priet'ahom v exekučnom konaní, ktoré môžu ovplyvniť vymožitelnosť pohľadávky oprávneného. Má za to, že návrh na vykonanie exekúcie ním podaný, spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Nesúhlasil ani s právnym názorom súdov, že v exekučnom konaní je procesné spoločenstvo na strane povinných vylúčené, pretože tento názor súdov nemá oporu v žiadnom zo zákonných ustanovení a odporuje aj logickému uvažovaniu. Uviedol, že oprávnenému nič nebráni, aby

v jednom návrhu na vykonanie exekúcie na základe jedného exekučného titulu navrhol vykonanie exekúcie proti viacerým povinným zaviazaným týmto exekučným titulom. Takýto postup nezakazuje ani § 39 Exekučného poriadku, ani niektoré z ďalších ustanovení tohto zákona, ani Občiansky súdny poriadok. Z dôvodu, že zo strany súdu, ktorý vydal exekučný titul, došlo k chybe v písaní (§ 164 O.s.p.), podal na príslušný súd návrh na vydanie opravného uznesenia. K podanému dovolaniu v prílohe pripojil opravné uznesenie vydané Okresným súdom Žiar nad Hronom z 3. júna 2009, č.k. 8 Cb 480/1999-378, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. júna 2009.

Povinní 1/ a 2/ sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojim uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie

ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Dovolateľ namietal, že konanie je postihnuté závažnou procesnou vadou, lebo mu bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo v konaní na súdoch nižších stupňov k odňatiu možnosti oprávneného konať, vzal dovolací súd na zreteľ, že vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý

proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Právo na súdnu ochranu, ako súčasť práva na spravodlivý proces, zahŕňa aj právo na výkon vykonateľného rozhodnutia, teda aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 5/2000). Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, lebo takýmto rozhodnutím sa oprávnenému v exekučnom konaní odopiera právo na výkon vykonateľného rozhodnutia.

Dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu uvedenú vadu konania neopodstatnene.

Z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoláva (§ 39 ods. 1 Exekučného priadku).

Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiadava o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. V súvislosti s tým najmä skúma, či návrh na vykonanie

exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule, či oprávnený v prípade, ak nie je totožný s osobou, ktorej bolo priznané právo exekučným titulom, alebo ak označil za povinného inú osobu, než ktorej bola uložená povinnosť v exekučnom titule, tvrdí v návrhu na vykonanie exekúcie prechod (prevod) práva alebo povinnosti a či na preukázanie svojho tvrdenia predkladá alebo navrhuje dôkaz, či oprávnený pripojil k exekučnému titulu listinu vydanú alebo overenú oprávneným orgánom, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil, prípadne zabezpečil splnenie vzájomnej povinnosti, a ďalej či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 O.s.p.

Základným procesným predpokladom oprávňujúcim na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je vykonateľné rozhodnutie. Vykonateľnosť rozhodnutí (exekučných titulov) sa musí skúmať tak z materiálnej, ako aj z formálnej stránky. Pod formálnymi predpokladmi vykonateľnosti rozumieme predpoklady stanovené právnou úpravou upravujúcou tvorbu exekučných titulov. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu je daná len vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností, rozsah a obsah plnenia a stanovenie lehoty na plnenie.

K náležitostiam exekučného titulu dovolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSSR týkajúce sa súdneho výkonu rozhodnutia (v zásade aplikovateľné aj na exekúciu podľa Exekučného poriadku) publikované pod R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a stanovísk, z ktorého vyplýva, že predpokladom pre nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia je vedľa náležitostí návrhu vykonateľné rozhodnutie ako podklad tohto výkonu, t.j. listina vydaná k tomu oprávneným orgánom, ktorá má potrebnú formu a obsah a ktorá ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Súd sa preto pred nariadením výkonu rozhodnutia zaoberá tým, či predložený podklad pre výkon rozhodnutia má potrebné formálne náležitosti, najmä či bol vydaný oprávneným orgánom a či je vykonateľný. Je nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí určené presným a nepochybným spôsobom. Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného, presné vymedzenie práv a povinností k plneniu, ako i presný rozsah a obsah plnenia. Rozhodnutie, ktoré tieto

náležitosti nemá, nie je rozhodnutím vykonateľným a nemôže byť podkladom pre výkon rozhodnutia.

Podľa názoru dovolacieho súdu v prejednávanej veci Krajský súd v Banskej Bystrici otázku nesplnenia zákonom stanovených podmienok o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie posúdil správne, keď potvrdil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom z 5. mája 2009, č.k. 13 Er 140/2009-23, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. R. M. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp.zn. EX 681/2009 z dôvodov, že neboli splnené podmienky na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože v tomto smere nebol návrh na vykonanie exekúcie podložený výrokom vykonateľného rozhodnutia, ktorý by takúto povinnosť voči povinným 1/ a 2/ ukladal. Vo vykonávanom rozhodnutí, ktorý bol v predmetnom prípade exekučným titulom, v záhlaví rozhodnutia sú uvedení dvaja odporcovia, vo výrokovej časti rozsudku je stanovená povinnosť iba voči jednému z nich (nie je zrejmé voči ktorému) a to bez akéhokoľvek vymedzenia rozsahu a obsahu plnenia. Uvedené rozhodnutie nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, nie je preto rozhodnutím vykonateľným a nemôže byť podkladom na vykonanie exekúcie. Dovolací súd pritom podotýka, že sám oprávnený akceptoval, že existovali chyby v písaní spôsobené nepozornosťou súdu, ktorý vydal exekučný titul, keď podal na príslušný súd návrh na vydanie opravného uznesenia.

Pokiaľ dovolateľ v dovolaní namieta, že odvolací súd mal pri rozhodovaní prihliadnuť na opravné uznesenie, ani táto námietka nie je opodstatnená. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že i keď súd prvého stupňa postupom podľa ustanovenia § 164 O.s.p. odstránil zrejmé nesprávnosti vo výroku rozhodnutia, ktoré bolo v danom prípade exekučným titulom, toto rozhodnutie v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebolo právoplatné (odvolací súd rozhodol 18. júna 2009, opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť až 24. júna 2009) a nebolo možné ho vziať na zreteľ.

Dovolateľ ďalej namieta, že súdy otázku procesného spoločenstva na strane povinných v exekučnom konaní neposúdili správne. Aj pre účely exekučného konania treba vychádzať z právnej úpravy spoločenstva účastníkov v ustanoveniach § 91 O.s.p., ktoré umožňuje, aby na jednej alebo i na oboch sporných stranách vystupovalo viacero subjektov. Ak tomu tak je, hovoríme o procesnom spoločenstve. Podľa toho, či je v tej istej veci viac oprávnených alebo povinných, delíme spoločenstvo na aktívne alebo pasívne. Občiansky súdny poriadok

rozlišuje aj samostatné a nerozlučné spoločenstvo účastníkov konania. V prípade samostatného spoločenstva (§ 91 ods. 1 O.s.p.) koná každý z nich sám za seba (samostatne), jeho procesné úkony nemajú žiadny vplyv na práva a povinnosti ostatných účastníkov na tej istej procesnej strane a jeho práva a povinnosti sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. O nerozlučné spoločenstvo (§ 91 ods. 2 O.s.p.) ide vtedy, keď z hľadiska hmotnoprávneho je predmetom konania právo alebo povinnosť nedielnej povahy a je potrebné, aby sa účinok rozsudku vzťahoval spoločne na všetkých účastníkov. Pri nerozlučnom spoločenstve platia úkony jedného zo spoločníkov aj za ostatných spoločníkov. Dôsledky nerozlučného spoločenstva vyplývajú z hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, bez zreteľa na ich vôľu.

Pre účely exekučného konania je potrebné niektoré otázky plurality subjektov riešiť výkladom. Ak pôjde o spoločenstvo oprávnených, ktoré je solidárne, nič nebráni tomu, aby návrh podal jeden z oprávnených alebo viacerí oprávnení. Každý z oprávnených sa totiž môže domáhať celého plnenia. Exekučný titul však môže znieť aj na plnenie viacerým oprávneným, avšak plnenie je presne rozdelené osobitne pre každého oprávneného. V takom prípade sa môže každý z oprávnených domáhať len plnenia, ktoré je uvedené v exekučnom titule vo vzťahu k jeho osobe. Ak exekučný titul neurčuje, na akú sumu má ten ktorý oprávnený nárok, v takom prípade sa má za to, že podiely oprávnených sú rovnaké. Pri pasívnej solidarite má oprávnený možnosť domáhať sa celého plnenia voči ktorémukoľvek povinnému. Ten povinný, ktorý splní celý dlh, má samozrejme právo voči ostatným povinným domáhať sa zaplatenia toho, čo plnil za nich z titulu bezdôvodného obohatenia. Ak podiel spoločne zaviazaných povinných nie je v exekučnom titule uvedený a nie je vyslovená solidárna zodpovednosť, aj v tomto prípade sa má za to, že dlh povinných je delený a oprávnený sa môže s úspechom domáhať na každom povinnom plnenia iba v rozsahu podielu pripadajúceho na povinného.

Podľa názoru dovolacieho súdu vychádzal odvolací súd v prejednávanej veci zo správneho záveru, že procesné spoločenstvo účastníkov je prípustné len u oprávnených, ktorí vychádzajú z toho istého exekučného titulu. Pri povinných, so zreteľom na spôsoby exekúcie, je spoločenstvo pojmovovo vylúčené, a preto sa musí konať voči každému povinnému osobitne. Platí to aj pre oprávnených, ktorí nie sú uvedení v jednom exekučnom titule.

Dovolací súd teda v konaní o odvolaní nezistil vady majúce za následok odňatie možnosti konať pred súdom.

Z podaného dovolania ďalej vyplýva, že oprávnený v dovolaní namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych právnych záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávnym právnym posúdením veci ale súd neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Nesprávne právne posúdenie veci je relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil alebo nepoužil správny právny predpis, či ho správne alebo nesprávne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne alebo nesprávne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad však v tejto veci nejde. Podobne by dovolací súd postupoval aj v prípade, ak by dovolateľ namietal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno v dovolacom konaní podrobiť napadnuté rozhodnutie vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová